EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2020.2.26.
COM(2020) 70 final

2020/0030 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról

INDOKOLÁS

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés előírja a tagállamoknak, hogy gazdaságpolitikáikat és a foglalkoztatás ösztönzését közös érdekű ügynek tekintsék, és az e téren hozott intézkedéseiket a Tanács keretében hangolják össze. Előírja továbbá, hogy a Tanácsnak foglalkoztatási iránymutatásokat kell elfogadnia (148. cikk), amelyeknek összhangban kell lenniük a gazdaságpolitikára vonatkozó átfogó iránymutatásokkal (121. cikk).

Míg a gazdaságpolitikákra vonatkozó átfogó iránymutatások időtállók, a foglalkoztatási iránymutatásokat évről évre újra meg kell határozni. Ezek az iránymutatások eredetileg 2010-ben kerültek elfogadásra („integrált csomagként") az Európa 2020 stratégia alátámasztására. Az integrált iránymutatások 2014-ig változatlanok maradtak. 2015-ben felülvizsgált integrált iránymutatásokat fogadtak el. 2018-ban a foglalkoztatási iránymutatásokat hozzáigazították a szociális jogok európai pillérének elveihez, amelyeket az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság 2017 novemberében hirdetett ki azzal a céllal, hogy ösztönözze a nemzeti szintű reformfolyamatokat és a megújult konvergenciafolyamat iránytűjeként szolgáljon Európa-szerte. 2019-ben az iránymutatások nem változtak. Amellett, hogy a tagállami szakpolitikák koordinálásához irányadó kereteként szolgálnak, az iránymutatások képezik az alapot az egyes területekre vonatkozó országspecifikus ajánlásokhoz. A foglalkoztatási iránymutatások az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatások mellett jelennek meg a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló tanácsi határozatban (az integrált iránymutatások II. részeként).

A tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások módosításra kerültek, hogy az éves fenntartható növekedési stratégia négy dimenziójával foglalkozó szövegrészt, és különösen a környezeti fenntarthatósági dimenziót összhangba hozzák egyfelől a méltányos átállást szolgáló erős szociális Európa filozófiájával, másrészt az ENSZ fenntartható fejlődési céljaival.

Az alábbi foglalkoztatási iránymutatások kerültek módosításra:

5. iránymutatás: A munkaerő-kereslet fellendítése

6. iránymutatás: A munkaerő-kínálat növelése, valamint a munkavállalás, a készségek és a kompetenciák javítása

7. iránymutatás: A munkaerőpiacok működésének és a szociális párbeszéd hatékonyságának javítása

8. iránymutatás: Mindenki számára biztosítandó esélyegyenlőség előmozdítása, a társadalmi befogadás elősegítése és a szegénység elleni küzdelem

2020/0030 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 148. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére[1],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[2],

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére[3],

tekintettel a Foglalkoztatási Bizottság véleményére[4],

mivel:

(1) A tagállamoknak és az Uniónak az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkében meghatározott, a teljes foglalkoztatottságra és a társadalmi haladásra, a kiegyensúlyozott növekedésre, valamint a környezet magas szintű védelmére és javítására vonatkozó célkitűzések megvalósítása érdekében összehangolt stratégia kialakítására kell törekedniük a foglalkoztatás, és különösen a szakképzett, képzett és alkalmazkodásra képes munkaerő, valamint a gazdasági változásokra reagálni képes munkaerőpiacok fejlesztése terén. A tagállamoknak közös érdekű ügynek kell tekinteniük a foglalkoztatás előmozdítását, és az ilyen irányú intézkedéseiket a Tanács keretében össze kell hangolniuk a szociális partnerek kötelezettségeire vonatkozó nemzeti gyakorlataik figyelembevétele mellett.

(2) Az Uniónak küzdenie kell a társadalmi kirekesztés és a megkülönböztetés ellen, elő kell mozdítania a társadalmi igazságosságot és védelmet, a nők és a férfiak közötti egyenlőséget, a generációk közötti szolidaritást, valamint a gyermekek jogainak védelemét. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 9. cikkével összhangban szakpolitikái és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során az Uniónak figyelembe kell vennie a foglalkoztatás magas szintjének előmozdítására, a megfelelő szociális védelem biztosítására, a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre, valamint az oktatás és a képzés magas szintjére vonatkozó követelményeket.

(3) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) rendelkezéseivel összhangban az Unió szakpolitikai koordinációs eszközöket alakított ki és alkalmaz a gazdasági és foglalkoztatási szakpolitikák területén. Ezen eszközök

[1] HL C , , . o.
[2] HL C , , . o.
[3] HL C , , . o.
[4] HL C , , . o.

között a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások, valamint az (EU) 2015/1184 tanácsi ajánlásban([5]) foglalt, a tagállamok és az Európai Unió gazdaságpolitikáira vonatkozó átfogó iránymutatások együttesen képezik az integrált iránymutatásokat. Ezek példaként szolgálnak a tagállamok és az Unió szakpolitikáinak végrehajtásához, tükrözve a tagállamok közötti kölcsönös függőséget. Az így létrejövő, egymással összehangolt európai és nemzeti szakpolitikák és reformok csomagjának a gazdasági és szociálpolitikai intézkedések megfelelő, összességükben fenntartható rendszerévé kell összeállnia, amely pozitív tovagyűrűző hatásokat képes elérni.

(4) A tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások összhangban állnak a Stabilitási és Növekedési Paktummal, a hatályos uniós jogszabályokkal és különböző uniós kezdeményezésekkel, így többek között az ifjúsági garancia létrehozásáról szóló, 2013. április 22-i tanácsi ajánlással([6]), a tartósan munkanélküli személyek munkaerőpiaci integrációjáról szóló, 2016. február 15-i tanácsi ajánlással([7]), a kompetenciafejlesztési pályákról szóló, 2016. december 19-i tanácsi ajánlással([8]), a színvonalas és eredményes tanulószerződéses gyakorlati képzés európai keretrendszeréről szóló, 2018. március 15-i tanácsi ajánlással([9]), az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciákról szóló, 2018. május 22-i tanácsi ajánlással([10]), a magas színvonalú kisgyermekkori nevelési és gondozási rendszerekről szóló, 2019. május 22-i tanácsi ajánlással([11]) és a munkavállalók és az önálló vállalkozók szociális védelemhez való hozzáféréséről szóló, 2019. november 8-i tanácsi ajánlással([12]).

(5) Az európai szemeszter e különböző eszközökből alakítja ki a gazdasági és foglalkoztatási szakpolitikák integrált, átfogó keretét, amely biztosítja ezek többoldalú összehangolását és felügyeletét. A környezeti fenntarthatóság, a termelékenység, a méltányosság és a stabilitás céljainak szem előtt tartásával az európai szemeszter integrálja a szociális jogok európai pillérének elveit, ideértve a szociális partnerekkel, a civil társadalommal és a más érdekelt felekkel való szoros kapcsolattartást. Előmozdítja a fenntartható fejlődési célok([13]) megvalósítását. Az uniós és a tagállami foglalkoztatási és gazdaságpolitikáknak meg kell felelniük a klímasemlegességre való átállás és a környezeti fenntarthatóság, valamint a digitális gazdaság európai céljainak, ugyanakkor javítaniuk kell a versenyképességet, támogatniuk kell az innovációt, elő kell mozdítaniuk a társadalmi igazságosságot és az esélyegyenlőséget, kezelve az egyenlőtlenségeket és a regionális különbségeket.

(6) Az éghajlatváltozás és a kapcsolódó környezeti kihívások, a globalizáció, a digitalizáció és a demográfiai változások várhatóan átalakítják Európa gazdaságát és társadalmait. Az Uniónak és tagállamainak együtt kell működniük e strukturális tényezők hatékony kezelése és a meglévő rendszerek szükség szerinti kiigazítása érdekében, felismerve a tagállamok gazdaságainak, munkaerőpiacainak és kapcsolódó

---

5 A Tanács (EU) 2015/1184 ajánlása (2015. július 14.) a tagállamok és az Európai Unió gazdaságpolitikáira vonatkozó átfogó iránymutatásokról (HL L 192., 2015.7.18., 27. o.).

6 HL C 120., 2013.4.26., 1. o.

7 HL C 67., 2016.2.20., 1. o.

8 HL C 484., 2016.12.24., 1. o.

9 HL C 153., 2018.5.2., 1. o.

10 HL C 189., 2018.6.4., 1. o.

11 HL C 189., 2019.6.5., 4. o.

12 HL C 387., 2019.11.15., 1. o.

13 Az ENSZ A/RES/70/1. sz. határozata.

szakpolitikáinak egymásrautaltságát. Ehhez mind uniós, mind nemzeti szinten összehangolt, ambiciózus és hatékony szakpolitikai fellépésre van szükség, amely megfelel az EUMSZ-nek és a gazdasági kormányzásra vonatkozó uniós rendelkezéseknek. E szakpolitikai fellépésnek el kell érnie a fenntartható beruházások fellendítését és az újbóli elköteleződést az olyan, megfelelően ütemezett strukturális reformok iránt, amelyek javítják a termelékenységet, a gazdasági növekedést, a társadalmi és területi kohéziót, a felfelé irányuló konvergenciát, az ellenállóképességet és a felelősségteljes költségvetési gazdálkodást. Egyaránt magában kell foglalnia kínálati és keresleti oldali intézkedéseket, szem előtt tartva azoknak a környezetre, a foglalkoztatásra és a társadalomra gyakorolt hatását.

(7) Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság aláírta a szociális jogok európai pillérének intézményközi kihirdetéséről szóló dokumentumot([14]). A pillér a jól működő és méltányos munkaerőpiacok és jóléti rendszerek alapjaként húsz kulcsfontosságú elvet és jogot határoz meg, melyeket három kategóriába sorol: esélyegyenlőség és a munkaerőpiacra való belépés, tisztességes munkakörülmények, valamint szociális védelem és társadalmi befogadás. Ezen elvek és jogok iránytűként szolgálnak ahhoz, hogy stratégiánk biztosítsa a klímasemlegességre és a környezeti fenntarthatóságra való átállás, a digitalizáció és a demográfiai változások társadalmi igazságosságát és méltányosságát. A pillér referenciakeretként szolgál a tagállamok foglalkoztatási és szociális teljesítményének nyomon követéséhez, a nemzeti, regionális és helyi szintű reformok ösztönzéséhez, valamint a mai modern gazdaságban a „szociális” és a „piaci” szempontok összeegyeztetéséhez, többek között a szociális gazdaság előmozdítása révén.

(8) A munkaerőpiaci reformoknak követniük kell a társadalmi párbeszédre vonatkozó nemzeti gyakorlatokat, ideértve a tagállami bérmegállapítási mechanizmusokat, és lehetőséget kell biztosítaniuk a társadalmi-gazdasági kérdések széles látókörű vizsgálatára, ideértve a fenntarthatóság, a versenyképesség, az innováció, a munkahelyteremtés, az élethosszig tartó tanulási és képzési politikák, a munkakörülmények, az oktatás és a készségek, a közegészség, a befogadás és a jövedelmek reálértékének javítását.

(9) A tagállamoknak és az Uniónak arra kell törekedniük, hogy minden átalakulás méltányos és társadalmi szempontból igazságos legyen, és egyre inkább befogadó és ellenállóképes társadalmat alakítsanak ki, amelyben az emberek védelmet élveznek, ugyanakkor képesek az előttük álló változások felmérésére és kezelésére, és mind a társadalomnak, mind a gazdaságnak tevékeny szereplői. A megkülönböztetés minden formája ellen fel kell lépni. Egyenlő hozzáférési feltételeket és lehetőségeket kell teremteni mindenkinek, csökkentve a szegénységet és a társadalmi kirekesztettséget (a gyermekek esetében is), méghozzá egyfelől a munkaerőpiac és a szociális védőrendszerek hatékony működésének biztosítása, másfelől az oktatás és a képzés, illetve a munkaerőpiaci részvétel előtt álló akadályok megszüntetése révén, ideértve a kisgyermekkori nevelésbe és gondozásba való beruházást is. A megfizethető egészségügyi ellátáshoz való időszerű és egyenlő hozzáférés és többek között a betegségmegelőzés és az egészséges életmód ösztönzése külön jelentőséget nyernek a társadalmak elöregedése kontextusában. Jobban ki kell aknázni a fogyatékossággal élő személyek potenciálját a gazdasági növekedéshez és a társadalmi fejlődéshez való hozzájárulásra. Ahogy az Unió munkahelyein új gazdasági és üzleti modellek alakulnak ki, a munkaviszonyok is változóban vannak. A tagállamoknak biztosítaniuk

[14] HL C 428., 2017.12.13., 10. o.

kell, hogy az új munkaformákból eredő munkaviszonyok fenntartsák és erősítsék az európai szociális modellt.

(10) Az országspecifikus ajánlásoknak, amelyeket a Tanács a tagállamokhoz intézhet, az integrált iránymutatások képezik az alapját. A tagállamoknak teljes mértékben ki kell használniuk az Európai Szociális Alap Plusz és az egyéb uniós alapok, például a Méltányos Átállást Támogató Alap és az InvestEU Alap nyújtotta lehetőségeket a foglalkoztatás javítására, a szociális beruházások, a társadalmi befogadás és az akadálymentesség előmozdítására, a munkaerő tovább- és átképzésére, valamint az egész életen át tartó színvonalas oktatás és képzés, azon belül pedig a digitális jártasság és készségek fejlesztésére. Bár az integrált iránymutatások a tagállamoknak és az Uniónak szólnak, végrehajtásuknak valamennyi nemzeti, regionális és helyi hatósággal partnerségben, illetve a parlamentek, a szociális partnerek és a civil társadalom képviselői szoros bevonásával kell történnie.

(11) A Foglalkoztatási Bizottság és a Szociális Védelmi Bizottság – a Szerződés szerinti megbízatásukkal összhangban – nyomon követik a vonatkozó szakpolitikáknak a foglalkoztatáspolitikai iránymutatások fényében történő végrehajtását. Fontos, hogy e bizottságok és a Tanács azon egyéb előkészítő szervei, amelyek részt vesznek a gazdasági és szociális politikák koordinációjában, szorosan együttműködjenek. Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti szakpolitikai párbeszédet fenn kell tartani a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások tekintetében is.

(12) A szociális védelemmel foglalkozó bizottsággal folytatott konzultációt követően,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Tanács elfogadja a mellékletben szereplő, a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokat. Ezek az iránymutatások az „integrált iránymutatások” részét képezik.

2. cikk

A tagállamoknak a mellékletben foglalt iránymutatásokat figyelembe kell venniük foglalkoztatáspolitikáikban és reformprogramjaikban, amelyekről az EUMSZ 148. cikke (3) bekezdésének megfelelően be kell számolniuk.

3. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök